

28 årig gravid med svangerskabsforgiftning

En 28 årig gravid venter sit første barn. Graviditeten forløber ukompliceret indtil uge 33, hvor hun får stigende blodtryk og tegn på svangerskabsforgiftning med hovedpine og flimren for øjnene. Hun bliver fulgt i Svangreambulatoriet med kontroller indtil hun i graviditetsuge 35 begynder med hjemmemonitorering. Nu måler hun blodtryk, protein i urinen og vægt alle hverdage derhjemme og svarer på spørgsmål om velbefindende. Hver anden dag laver hun hjertelydsregistrering på barnet. Hun bliver fulgt med ugentlige blodprøver og scanning hver 14. dag. I uge 37 bliver symptomerne værre. Patienten bliver hjemme, men registrerer nu hjertelyd dagligt.

I graviditetsuge 39 stiger blodtrykket og den gravide kommer ind til en kontrol og lægesamtale i Svangreambulatoriet. Hun bliver indlagt og får fødslen sat i gang samme dag. Fire dage efter bliver en fin dreng forløst ved kejsersnit pga. manglende fremgang i fødslen, påvirket hjertelyd og en igangsættelse over 4 dage.

Hvis man ser på patientens tilstand, ville man forvente kontroller i Svangreambulatoriet 2-3 gange om ugen til måling af blodtryk, urinkontrol og lægesamtale. Her kom patienten til kontrolscanning 2 gange og blev set i svangreambulatoriet 1 gang ved selve igangsættelsen af fødslen. Hun har undgået 6 besøg, der i princippet var unødvendige, fordi de ikke ville have medført nogen handling.

Det siger patienten

"Jeg har slet ikke været bange for, at der skulle opstå komplikationer med min svangerskabsforgiftning. Der er løbende blevet truffet de rigtige beslutninger om min behandling som fx start på blodtrykssænkende medicin.

Som førstegangsfødende ved man ikke så meget om graviditeter, og i sådan et forløb kan man sparre med personalet løbende. Der bliver holdt grundigt øje med en, og behandlingen er målrettet ens behov. Og så undgår man megen transporttid. Alternativt skulle jeg til kontrol hver uge, og det er lang tid at gå uden at vide, om alt stadig er, som det skal være".